Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (prvního senátu)

16. října 2014*

„Žaloba na neplatnost — Program podpory stability Kypru — Prohlášení Euroskupiny týkající se restrukturalizace bankovního sektoru na Kypru — Nesprávné označení žalované strany v žalobě — Nepřípustnost“

Ve věci T-327/13,

Konstantinos Mallis, s bydlištěm v Larnace (Kypr),

Elli Konstantinou Malli, s bydlištěm v Larnace,

zastoupení E. Efstathiouem, K. Efstathiouem a K. Liasidou, advokáty,

žalobci,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Smuldersem, J.-P. Keppennem a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci,

a

Evropské centrální bance (ECB), zastoupené A. Sáinz de Vicuña Barrosem, N. Lenihanem a F. Athanasiouem, jako zmocněnci, ve spolupráci s W. Bussianem, W. Devroem a D. Artsem, advokáty,

žalovaným,

jejímž předmětem je návrh na neplatnost prohlášení Euroskupiny ze dne 25. března 2013 týkajícího se zejména restrukturalizace bankovního sektoru na Kypru,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen (zpravodaj), předseda, I. Pelikánová a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

* Jednací jazyk: řečtina.

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

Smlouva o EMS

1 Dne 2. února 2012 byla v Bruselu (Belgie) uzavřena Smlouva o zřízení Evropského mechanismu stability mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maltskou republikou, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou a Finskou republikou (dále jen „Smlouva o EMS“; *citace z uvedené smlouvy použité v textu tohoto usnesení jsou neoficiálním překladem*). V souladu s články 1 a 2 a čl. 32 odst. 2 uvedené smlouvy mezi sebou smluvní strany této smlouvy, a sice členské státy, jejichž měnou je euro, zřizují mezinárodní finanční instituci s názvem „Evropský mechanismus stability“ (EMS), která má právní subjektivitu. Smlouva o EMS vstoupila v platnost dne 27. září 2012.

2 Bod 1 odůvodnění Smlouvy o EMS zní takto:

„Evropská rada se dne 17. prosince 2010 shodla na tom, že je potřeba, aby členské státy eurozóny vytvořily stálý mechanismus stability. [EMS] bude plnit úlohu, kterou v současné době plní Evropský nástroj finanční stability (‚EFSF‘) a Evropský mechanismus finanční stabilizace (‚EFSM‘) a která spočívá v poskytování finanční pomoci členským státům eurozóny v případě potřeby.“

3 Článek 3 Smlouvy o EMS popisuje svůj účel následujícím způsobem:

„Účelem EMS je mobilizovat finanční zdroje a v rámci přísné podmíněnosti přizpůsobené zvolenému nástroji finanční pomoci poskytovat podporu stability svým členům, kteří se potýkají se závažnými potížemi s financováním nebo kterým takové potíže hrozí, je-li to nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku a jejích členských států. Za tím účelem je EMS oprávněn opatřovat si finanční prostředky emisí finančních instrumentů nebo uzavíráním finančních či jiných smluv nebo dohod se svými členy, s finančními ústavy nebo s jinými subjekty.“

4 Článek 4 Smlouvy o EMS stanoví:

„1. EMS má radu guvernérů a správní radu, jakož i generálního ředitele a potřebné zaměstnance.

[…]

3. K přijetí rozhodnutí vzájemnou dohodou se vyžaduje jednomyslný souhlas hlasujících členů. Zdržení se hlasování není překážkou přijetí rozhodnutí vzájemnou dohodou.

4. Odchylně od odstavce 3 se použije naléhavý hlasovací postup, jestliže se Komise a [Evropská centrální banka] shodnou na tom, že nebude-li naléhavě přijato rozhodnutí o poskytnutí nebo o provedení finanční pomoci stanovené v článcích 13 až 18, ohrozí to hospodářskou a finanční udržitelnost eurozóny […]“

5 Článek 5 odst. 3 Smlouvy o EMS stanoví, že „[z]asedání rady guvernérů [EMS] se mohou účastnit jako pozorovatelé člen Evropské komise odpovědný za hospodářské a měnové záležitosti a prezident [Evropské centrální banky], jakož i předseda Euroskupiny (není-li sám předsedou nebo členem rady guvernérů)“.

6 Článek 6 odst. 2 Smlouvy o EMS stanoví, že „[č]len Evropské komise odpovědný za hospodářské a měnové záležitosti a prezident [Evropské centrální banky] mohou každý jmenovat jednoho pozorovatele [do správní rady EMS]“.

7 Článek 12 Smlouvy o EMS stanoví zásady, jimiž se řídí podpora stability, a jeho odstavec 1 zní:

„Je-li to nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku a jejích členských států, může EMS poskytnout členovi EMS podporu stability, jež podléhá přísné podmíněnosti přizpůsobené zvolenému nástroji finanční pomoci. Tato podmíněnost může mít zejména podobu makroekonomického ozdravného programu nebo povinnosti nadále splňovat předem stanovené podmínky pro poskytnutí podpory.“

8 Postup pro poskytnutí podpory stability členovi EMS je v článku 13 Smlouvy o EMS popsán následovně:

„1. Člen EMS může předložit žádost o podporu stability předsedovi rady guvernérů. V této žádosti uvede nástroj nebo nástroje finanční pomoci, které mohou připadat v úvahu. Po obdržení této žádosti pověří předseda rady guvernérů Evropskou komisi v součinnosti s [Evropskou centrální bankou]:

a) posouzením, zda je dáno riziko pro finanční stabilitu eurozóny jako celku nebo jejích členských států, ledaže již [Evropská centrální banka] předložila analýzu podle čl. 18 odst. 2;

b) posouzením, zda je veřejný dluh udržitelný. Je-li to účelné a možné, mělo by být toto posouzení provedeno ve spolupráci s [Mezinárodním měnovým fondem];

c) posouzením skutečné či potenciální potřeby financování dotyčného člena EMS.

2. Na základě žádosti člena EMS a posouzení provedeného podle odstavce 1 může rada guvernérů v zásadě rozhodnout o poskytnutí podpory stability dotyčnému členovi EMS v podobě programu finanční pomoci.

3. Přijme-li rada guvernérů rozhodnutí podle odstavce 2, pověří Evropskou komisi, aby v součinnosti s [Evropskou centrální bankou] a pokud možno společně s [Mezinárodním měnovým fondem] s dotyčným členem EMS vyjednala memorandum o porozumění, v němž bude podrobně vymezena podmíněnost, s níž je tento program finanční pomoci spojen. Obsah memoranda o porozumění bude odrážet závažnost nedostatků, které je třeba řešit, a zvolený nástroj finanční pomoci. Generální ředitel EMS souběžně připraví návrh dohody o programu finanční pomoci, ve kterém se upřesní finanční podmínky a pravidla pomoci a zvolené nástroje a který přijímá rada guvernérů.

Memorandum o porozumění musí být plně slučitelné s opatřeními na koordinaci hospodářských politik upravenými [Smlouvou o FEU], zejména s veškerými akty práva Evropské unie, včetně všech stanovisek, varování, doporučení nebo rozhodnutí určených dotyčnému členovi EMS.

4. Evropská komise podepíše memorandum o porozumění jménem EMS, pokud splňuje podmínky stanovené v odstavci 3 a pokud bylo schváleno radou guvernérů.

5. Správní rada schválí dohodu o programu finanční pomoci, jež upřesňuje finanční aspekty poskytované podpory stability a případně i pravidla pro vyplacení první tranše pomoci.

[…]

7. Evropská komise dbá v součinnosti s [Evropskou centrální bankou] a pokud možno společně s [Mezinárodním měnovým fondem] na dodržování podmíněnosti, s níž je program finanční pomoci spojen.“

Finanční potíže Kyperské republiky a původně přijatá opatření

9 V prvních měsících roku 2012 vyhlásilo úpadek několik bank usazených na Kypru, včetně Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (Laïki). Kyperská republika považovala za nezbytné je rekapitalizovat a předložila v tomto ohledu předsedovi Euroskupiny žádost o finanční pomoc z Evropského nástroje finanční stability (EFSF) nebo z EMS.

10 Prohlášením ze dne 27. června 2012 Euroskupina uvedla, že se požadovaná finanční pomoc poskytne buď prostřednictvím EFSF, nebo prostřednictvím EMS v rámci makroekonomického ozdravného programu, který musí být konkretizován v memorandu o porozumění, o němž bude jednat Evropská komise v součinnosti s Evropskou centrální bankou (ECB) a Mezinárodním měnovým fondem (MMF) na straně jedné a kyperské orgány na straně druhé.

11 Kyperská republika a ostatní členské státy, jejichž měnou je euro, dospěly k politické dohodě o návrhu memoranda o porozumění v březnu 2013. Prohlášením ze dne 16. března 2013 Euroskupina tuto dohodu přivítala a připomněla některá předvídaná opatření ozdravného programu, mezi něž patří zavedení daně z bankovních vkladů. Euroskupina uvedla, že s ohledem na tento kontext má za to, že poskytnutí finanční pomoci, jež může zajistit finanční stabilitu Kyperské republiky a eurozóny, je v zásadě odůvodněno, a vyzvala dotyčné strany, aby urychlily probíhající vyjednávání.

12 Dne 18. března 2013 nařídila Kyperská republika uzavření bank v pracovních dnech 19. a 20. března 2013. Prohlášením z téhož dne předseda Euroskupiny uvedl, že se daň z bankovních vkladů spolu s požadovanou finanční pomocí použije k obnovení životaschopnosti kyperského bankovního sektoru, a tak k zajištění finanční stability Kypru. Předseda Euroskupiny však uvedl, že Euroskupina je toho názoru, že by se s drobnými střadateli mělo zacházet jinak než s velkými vkladateli, přičemž zdůraznil důležitost úplného zaručení vkladů do výše 100 000 eur. Konečně předseda Euroskupiny jejím jménem vybídl kyperské orgány a parlament, aby urychleně provedly dohodnutá opatření.

13 Kyperské orgány se rozhodly prodloužit uzavření bank do 28. března 2013, aby zabránily náporu u přepážek.

14 Dne 19. března 2013 zamítl kyperský parlament návrh zákona kyperské vlády o zavedení daně ze všech bankovních vkladů na Kypru. Kyperská vláda tudíž vypracovala nový návrh, který stanovil pouze restrukturalizaci dvou bank, Trapeza Kyprou Dimosia Etairia Ltd (BoC) a Laïki.

15 Dne 22. března 2013 přijal kyperský parlament O peri exiyiansis pistotikon kai allon idrimaton nomos [zákon o ozdravení úvěrových institucí a jiných finančních institucí, dále jen „zákon ze dne 22. března 2013“, EE, příloha I(I), č. 4379, 22. 3. 2013, s. 117]. Bod 3 (1) a bod 5 (1) tohoto zákona stanoví, že Centrální banka Kypru (CBK) byla společně s ministerstvem financí pověřena ozdravením institucí, jichž se týká uvedený zákon. Za tímto účelem bod 12 (1) zákona ze dne 22. března 2013 stanoví, že CBK může nařízením restrukturalizovat dluhy a závazky instituce, jejíž problémy se řeší, a to i formou snížení, úpravy, stanovení nových lhůt splatnosti nebo novace nominálního kapitálu nebo zůstatku jakéhokoli druhu stávajících nebo budoucích pohledávek týkajících se této instituce, nebo konverzí dluhopisů na vlastní kapitál. Tento bod dále stanoví, že „garantované vklady“ ve smyslu bodu 2 pátého pododstavce zákona ze dne 22. března 2013 jsou z těchto opatření vyloučeny. Mezi účastníky řízení je nesporné, že se jedná o vklady do výše 100 000 eur.

Napadené prohlášení

16 Prohlášením ze dne 25. března 2013 (dále jen „napadené prohlášení“) Euroskupina uvedla, že dosáhla s kyperskými orgány dohody o základních bodech budoucího makroekonomického ozdravného programu, který má podporu všech členských států, jejichž měnou je euro, jakož i Komise, ECB a MMF. Mimoto Euroskupina přivítala plány restrukturalizace finančního sektoru uvedené v příloze k tomuto prohlášení.

17 Příloha napadeného prohlášení zní následovně:

„V návaznosti na předložení politických návrhů orgánů [Kyperské republiky], které Euroskupina všeobecně přivítala, se dosáhlo následující dohody:

1. Laïki bude neprodleně restrukturalizována – s plným přispěním akcionářů, držitelů dluhopisů a nepojištěných vkladatelů – na základě rozhodnutí [CBK] pomocí nově přijatého rámce řešení problémů bank.

2. Laïki bude rozdělena na ‚dobrou banku‘ a ‚špatnou banku‘. ‚Špatná banka‘ bude postupně zlikvidována.

3. ‚Dobrá banka‘ bude začleněna do [BoC] pomocí rámce řešení problémů bank a po konzultaci správních rad BoC a Laïki. To přinese [krizovou pomoc v oblasti likvidity (ELA)] ve výši [devět] miliard eur. Pouze nepojištěné vklady v BoC zůstanou zmrazeny až do provedení rekapitalizace a následně mohou podléhat příslušným podmínkám.

4. Rada guvernérů ECB poskytne likviditu BoC v souladu s platnými pravidly.

5. BoC bude rekapitalizována prostřednictvím konverze nepojištěných vkladů na vlastní kapitál s plným přispěním akcionářů a držitelů dluhopisů.

6. Konverze se provede tak, že bude zajištěn poměr kapitálu ve výši 9 % na konci programu.

7. Všichni držitelé pojištěných vkladů ve všech bankách budou plně chráněni v souladu s relevantními [unijními] právními předpisy.

8. Finanční pomoc v rámci programu (do [deseti] miliard eur) nebude použita na rekapitalizaci Laïki nebo [BoC].“

Bankovní restrukturalizační opatření přijatá na Kypru

18 Dne 25. března 2013 zahájil guvernér CBK v případě BoC a Laïki postup restrukturalizace. Dne 29. března 2013 byla za tímto účelem zveřejněna dvě nařízení na základě zákona ze dne 22. března 2013, a sice:

— to peri diasosis me idia mesa tis Trapezas Kyprou Dimosias Etaireias Ltd Diatagma tou 2013, Kanonistiki Dioikitiki Praxi No. 103 [nařízení z roku 2013 o restrukturalizaci BoC vlastními prostředky, správní akt č. 103, dále jen „nařízení č. 103“, EE, příloha III(I), č. 4645, 29. 3. 2013, s. 769 až 780];

— to Peri tis Polisis Orismenon Ergasion tis Cyprus Popular Bank Public Co Ltd Diatagma tou 2013, Kanonistiki Dioikitiki Praxi No. 104 [nařízení z roku 2013 o prodeji některých činností Laïki, správní akt č. 104, dále jen „nařízení č. 104“, EE, příloha III(I), č. 4645, 29. 3. 2013, s. 781 až 788].

19 Nařízení č. 103 stanoví rekapitalizaci BoC na náklady zejména jejích nepojištěných vkladatelů, akcionářů a držitelů dluhopisů, aby mohla nadále poskytovat bankovní služby. Nepojištěné vklady tak byly převedeny na akcie BoC, a to 37,5 % každého nepojištěného vkladu, na cenné papíry převoditelné bankou BoC buď na akcie, nebo na vklady, a to 22,5 % každého nepojištěného vkladu, a na cenné papíry převoditelné CBK na vklady, a to 40 % každého nepojištěného vkladu. Nařízení č. 103 vstoupilo v souladu se svým bodem 10 v platnost dne 29. března 2013 v 6 hodin.

20 Pokud jde o nařízení č. 104, bod 2 ve spojení s bodem 5 tohoto nařízení stanoví, že se dne 29. března 2013 v 6 hodin 10 minut převedou některá aktiva a pasiva banky Laïki na banku BoC, včetně vkladů do výše 100 000 eur. Vklady nad 100 000 eur zůstaly u banky Laïki do její likvidace.

21 V době, kdy nařízení č. 103 a č. 104 vstoupila v platnost, byli žalobci, K. Mallis a E. Malli, majiteli vkladů u banky Laïki.

22 Uplatnění opatření stanovených nařízením č. 104 způsobilo podstatné snížení hodnoty těchto vkladů. Žalobci tvrdí, že přišli o finanční částky přesahující 100 000 eur, a přesně vyčíslují vzniklé ztráty.

23 Po přijetí nařízení č. 103 a č. 104 zahájila Komise nová jednání s kyperskými orgány za účelem dokončení memoranda o porozumění.

Poskytnutí finanční pomoci Kyperské republice

24 Na svém zasedání ze dne 24. dubna 2013 rada guvernérů EMS:

— potvrdila, že Komise a ECB jsou pověřeny provedením posouzení uvedených v čl. 13 odst. 1 Smlouvy o EMS, a dále že Komise je v součinnosti s ECB a MMF pověřena vyjednáním memoranda o porozumění s Kyperskou republikou;

— rozhodla o poskytnutí podpory stability Kyperské republice v podobě programu finanční pomoci (dále jen „PFP“) v souladu s návrhem generálního ředitele EMS;

— schválila návrh memoranda o porozumění a

— pověřila Komisi podepsáním tohoto memoranda jménem EMS.

25 Memorandum o porozumění bylo podepsáno dne 26. dubna 2013 ministrem financí Kyperské republiky, guvernérem CBK a O. Rehnem, místopředsedou Komise, jménem Komise.

26 Dne 8. května 2013 schválila správní rada EMS dohodu o PFP, jakož i návrh týkající se způsobů platby první tranše pomoci Kyperské republice. Tato tranše byla rozdělena na dvě platby, které byly provedeny dne 13. května 2013 ve výši dvou miliard eur a dne 26. června 2013 ve výši jedné miliardy eur. Platba druhé tranše pomoci ve výši jedné a půl miliardy eur byla provedena dne 27. září 2013.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

27 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 4. června 2013 žalobci navrhují, aby Tribunál:

— zrušil napadené prohlášení, „které nabylo konečné formy [nařízením č. 104] guvernéra [CBK] jednajícího v postavení zástupce [Evropského systému centrálních bank], kterým bylo rozhodnuto o ‚prodeji některých činností‘ banky [Laïki] a které v podstatě představuje společné rozhodnutí [ECB] a Komise“;

— podpůrně určil, že nehledě na formu a druh napadené prohlášení v podstatě představuje „společné rozhodnutí [ECB] a Komise“;

— podpůrněji zrušil napadené prohlášení „nehledě na jeho formu a druh“;

— ještě podpůrněji „zrušil společné rozhodnutí [ECB] a Komise […] přijaté prostřednictvím Euroskupiny, nehledě na jeho formu a druh“;

— uložil ECB a/nebo Komisi náhradu nákladů řízení.

28 Samostatnými podáními došlými kanceláři Tribunálu ve dnech 1. a 9. října 2013 vznesly Komise a ECB námitky nepřípustnosti na základě článku 114 jednacího řádu Tribunálu. Navrhují, aby Tribunál:

— odmítl žalobu jako nepřípustnou;

— uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

29 Žalobci předložili vyjádření k námitkám nepřípustnosti Komise a ECB dne 4. prosince 2013.

Právní otázky

30 Podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu platí, že požaduje-li to některý z účastníků řízení, může Tribunál vydat rozhodnutí o nepřípustnosti, aniž by se zabýval věcí samou. V souladu s odstavcem 3 téhož článku se návrh projedná ústně, nerozhodne-li Tribunál jinak. Odstavec 4 téhož článku stanoví, že Tribunál o návrhu rozhodne nebo si vyhradí rozhodnout o něm spolu s věcí samou.

31 V projednávaném případě má Tribunál za to, že věc je na základě písemností založených do spisu dostatečně objasněna a není třeba zahajovat ústní část řízení.

32 Nejprve je třeba zkoumat přípustnost prvního, třetího a čtvrtého bodu návrhových žádání a poté přípustnost druhého bodu návrhových žádání.

K přípustnosti prvního, třetího a čtvrtého bodu návrhových žádání

33 Je třeba mít za to, že prvním, třetím a čtvrtým bodem návrhových žádání se žalobci domáhají zrušení napadeného prohlášení.

34 Komise a ECB tvrdí, že tento návrh je nepřípustný, a předkládají v tomto smyslu řadu argumentů, které žalobci zpochybňují.

35 V této souvislosti je třeba v první řadě poukázat na to, že podle čl. 44 odst. 1 písm. b) jednacího řádu musí žaloba uvedená v článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie obsahovat označení strany, proti níž žaloba směřuje.

36 Je-li v žalobě nesprávně označena žalovaná strana, která není autorem napadeného aktu, nemá to za následek nepřípustnost žaloby, pokud žaloba obsahuje údaje, které umožňují jednoznačně určit stranu, proti které je podána, jako je označení napadeného aktu a jeho autor. V takovém případě je třeba považovat za žalovanou stranu autora napadeného aktu, přestože není v úvodní části žaloby uveden. Tento případ je však třeba odlišit od případu, kdy žalobce trvá na označení žalované strany uvedené v úvodní části žaloby s plným vědomím, že tato není autorem napadeného aktu. V posledně uvedeném případě je třeba vzít v úvahu žalovanou stranu označenou v žalobě a případně vyvodit důsledky z tohoto označení pro přípustnost žaloby (usnesení Tribunálu ze dne 16. října 2006, Aisne

a Nature v. Komise, T-173/06, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, body 17 a 18 a citovaná judikatura; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 22. listopadu 1990, Mommer v. Parlament, T-162/89, Recueil, s. II-679, body 19 a 20).

37 Napadené prohlášení je dokumentem, v němž Euroskupina zmiňuje dohodu, které dosáhla s kyperskými orgány, a dále některá z jejích vyjádření v tomto ohledu. Žalobci nenamířili svou žalobu proti Euroskupině, nýbrž proti Komisi a ECB, na tom ve svých vyjádřeních k námitkám nepřípustnosti trvali. Je tedy třeba zkoumat, zda, jak tvrdí žalobci, může být napadené prohlášení skutečně přičítáno Komisi a ECB, takže by Komise a ECB měly být považovány za jeho autorky, a tudíž za strany, proti kterým měla žaloba směřovat.

38 Je proto třeba analyzovat charakteristiky Euroskupiny, jakož i její vztahy s Komisí a ECB s ohledem na obsah napadeného prohlášení.

39 Euroskupina je zmíněna v článku 137 SFEU, který stanoví, že pravidla zasedání ministrů členských států, jejichž měnou je euro, jsou stanovena Protokolem č. 14 o Euroskupině.

40 Ustanovení tohoto protokolu znějí takto:

„*Článek 1*

Ministři členských států, jejichž měnou je euro, se spolu neformálně scházejí. Tato setkání se konají tak často, jak je třeba, aby mohli diskutovat o otázkách spojených se zvláštní odpovědností, kterou sdílejí v oblasti jednotné měny. Komise se setkání účastní. [ECB] je vyzvána k účasti na těch setkáních, která připravují zástupci ministrů financí členských států, jejichž měnou je euro, a zástupci Komise.

Článek 2

Ministři členských států, jejichž měnou je euro, volí na dva a půl roku většinou hlasů těchto členských států předsedu.“

41 Zaprvé z výše uvedeného vyplývá, že Euroskupina je diskuzním fórem na ministerské úrovni zástupců členských států, jejichž měnou je euro, a nikoli rozhodovacím orgánem. Toto neformální fórum, jehož cílem je usnadnit výměnu názorů na některé specifické otázky společného zájmu členských států, které jsou jeho součástí, má určitou institucionální strukturu, jelikož má předsedu voleného na určitou dobu. Není přitom žádný důvod mít za to, že tato struktura je začleněna do struktury Komise nebo ECB.

42 Zadruhé je třeba uvést, že i když je účast Komise a ECB na setkáních Euroskupiny stanovena v článku 1 Protokolu o Euroskupině, přičemž Komise se může rovněž podílet na přípravě uvedených setkání, Euroskupina představuje neformální setkání ministrů dotyčných členských států.

43 Zatřetí z pravidel týkajících se Euroskupiny na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, nevyplývá, že by na tuto entitu byly přeneseny pravomoci Komise nebo ECB, ani že by tyto orgány mohly vůči ní vykonávat kontrolní pravomoci nebo jí adresovat doporučení, natož jí dávat závazné pokyny.

44 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobci, tedy není možné učinit závěr, že Euroskupina je kontrolována Komisí nebo ECB, ani že jedná jako zplnomocněný zástupce těchto orgánů.

45 S ohledem na výše uvedené je nutno konstatovat, že prohlášení přijatá Euroskupinou, jako je napadené prohlášení, nemohou být přičítána Komisi nebo ECB. Je třeba dodat, že ve spisu není nic, co by mohlo vést k závěru, že napadené prohlášení musí být považováno za prohlášení vypracované ve skutečnosti Komisí a ECB.

46 Dále je třeba uvést, že argumenty žalobců by mohly být rovněž vykládány v tom smyslu, že napadené prohlášení je podle nich v každém případě přičitatelné EMS, a jelikož je EMS podle jejich tvrzení kontrolován Komisí a ECB, napadené prohlášení může být v konečném důsledku přičteno těmto orgánům.

47 V této souvislosti je třeba poukázat na to, že jak vyplývá z bodů 4, 5, 6 a 8 výše, Smlouva o EMS svěřuje některé úkoly Komisi a ECB související s prováděním cílů, které stanoví. Žádné ustanovení Smlouvy o EMS však neumožňuje učinit závěr, že tyto orgány přenesly na EMS svou pravomoc, ani že tyto orgány mohou vůči němu vykonávat kontrolní pravomoci nebo mu dávat příkazy.

48 Výše uvedené je potvrzeno judikaturou Soudního dvora, podle které zaprvé funkce svěřené Komisi a ECB v rámci Smlouvy o EMS nezahrnují žádnou vlastní rozhodovací pravomoc a zadruhé činnost vykonávaná těmito dvěma orgány v rámci téže smlouvy zavazuje pouze EMS (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. listopadu 2012, Pringle, C-370/12, bod 161).

49 I kdyby tedy napadené prohlášení mohlo být přičítáno EMS, a nikoli Euroskupině, taková okolnost by neumožňovala učinit závěr, že Komise nebo ECB jsou odpovědné za přijetí tohoto prohlášení.

50 Z výše uvedených úvah vyplývá, že napadené prohlášení nelze přičítat žalovaným. V souladu s judikaturou uvedenou v bodě 36 výše musí tedy být první, třetí a čtvrtý bod návrhových žádání odmítnut jako nepřípustný.

51 V druhé řadě je jen pro úplnost třeba uvést, že podle ustálené judikatury jsou akty, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU, pouze opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (rozsudky Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, Recueil, s. 2639, bod 9, a ze dne 31. března 1998, Francie a další v. Komise, C-68/94 a C-30/95, Recueil, s. I-1375, bod 62; usnesení Tribunálu ze dne 5. listopadu 2003, Kronoply v. Komise, T-130/02, Recueil, s. II-4857, bod 43).

52 V souladu s ustálenou judikaturou je třeba se při určení, zda akt nebo rozhodnutí vyvolává právně závazné účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení, zaměřit na jeho podstatu (usnesení Soudního dvora ze dne 13. června 1991, Sunzest v. Komise, C-50/90, Recueil, s. I-2917, bod 12, a usnesení Tribunálu ze dne 14. května 2009, US Steel Košice v. Komise, T-22/07, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 41).

53 Pokud jde o podstatu napadeného prohlášení, je třeba připomenout, že Euroskupinu nelze považovat za rozhodovací orgán. Ustanovení, která upravují její fungování, ji totiž neopravňují k přijímání právně závazných aktů. Prohlášení Euroskupiny tudíž v zásadě nemůže být považováno za akt, jenž má vyvolávat právní účinky vůči třetím osobám (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek Soudního dvora ze dne 1. prosince 2005, Itálie v. Komise, C-301/03, Sb. rozh. s. I-10217, bod 28; usnesení Tribunálu ze dne 3. listopadu 2008, Srinivasan v. Veřejný ochránce práv, T-196/08, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, body 11 a 12, a ze dne 3. prosince 2008, RSA Security Ireland v. Komise, T-210/07, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, body 53 až 55).

54 Obsah napadeného prohlášení, vykládaný v tomto kontextu, prokazuje, že toto prohlášení nemůže vyvolávat takové právní účinky.

55 Tímto prohlášením totiž Euroskupina zejména:

— uvedla, že dosáhla dohody s kyperskými orgány o některých bodech budoucího ozdravného programu (první pododstavec napadeného prohlášení);

— přivítala řadu opatření, která podle ní byla předmětem dohody s těmito orgány (třetí, pátý a šestý pododstavec napadeného prohlášení);

— vzala na vědomí některé závazky přijaté uvedenými orgány (devátý a desátý pododstavec napadeného prohlášení);

— vybídla k okamžitému provedení dohody mezi Řeckou republikou a Kyperskou republikou (sedmý pododstavec napadeného prohlášení);

— vyzvala kyperské orgány a Komisi, aby dokončily memorandum o porozumění (osmý pododstavec napadeného prohlášení);

— potvrdila, že jak uvedla dne 16. března 2013, Kyperská republika v zásadě může využít PFP ve světle předcházejících vyjádření (jedenáctý pododstavec napadeného prohlášení);

— upřesnila, že očekává, že rada guvernérů EMS bude s to formálně schválit návrh PFP během třetího dubnového týdne 2013, s výhradou dokončení „vnitrostátních postupů“ (dvanáctý pododstavec napadeného prohlášení);

— vyjmenovala opatření, která jsou podle ní v návaznosti na předložení plánů kyperských orgánů předmětem dohody v jejím rámci (příloha napadeného prohlášení, viz bod 17 výše).

56 V napadeném prohlášení tedy Euroskupina velmi obecně shrnula některá opatření dohodnutá na politické úrovni s Kyperskou republikou za účelem stabilizace její finanční situace, oznámila další pravděpodobná vyjednávání a vybídla k dalším vyjednáváním a krokům, které považovala za nezbytné a žádoucí. V tomto prohlášení však Euroskupina nevyjádřila žádné konečné stanovisko k poskytnutí PFP Kyperské republice ani k podmínkám, které by měl tento členský stát dodržet, aby mohl požadované pomoci využít.

57 K tomuto je třeba poznamenat, že Euroskupina neuvedla, že tato pomoc bude Kyperské republice poskytnuta pouze v případě, že provede taková bankovní restrukturalizační opatření, jako jsou opatření stanovená nařízeními č. 103 a č. 104.

58 Kromě toho, i když Euroskupina ve třetím pododstavci napadeného prohlášení přivítala plány restrukturalizace finančního sektoru specifikované v příloze k tomuto prohlášení, neuvedla, že se tyto plány považují za součást makroekonomického ozdravného programu, který mohla být Kyperská republika povinna dodržet, aby měla nárok na finanční pomoc v souladu s čl. 12 odst. 1 Smlouvy o EMS.

59 Konečně z napadeného prohlášení implicitně, ale nutně vyplývá, že Euroskupina, která si nikterak nepřisvojila možnost poskytnout nebo odmítnout požadovanou pomoc, měla za to, že toto rozhodnutí nespadá do její pravomoci, nýbrž do pravomoci rady guvernérů EMS. Euroskupina se totiž vyhnula potvrzení, zda bude PFP poskytnut či nikoli, a pouze uvedla, že očekává, že rada guvernérů EMS bude s to formálně schválit jeho poskytnutí. Kromě toho Euroskupina v podstatě upozornila na to, že toto schválení musí být ratifikováno členy EMS podle jeho interních postupů.

60 Je tudíž třeba učinit závěr, že napadené prohlášení má čistě informativní povahu, jelikož Euroskupina informovala veřejnost o existenci některých dohod přijatých na politické úrovni a vyjádřila názor na pravděpodobnost poskytnutí PFP ze strany EMS, avšak nepřijala v této otázce akt, který by mohl vyvolávat právní účinky vůči třetím osobám.

61 Ačkoli je tedy pravda, že příloha napadeného prohlášení obsahuje formulace, které by se mohly jevit jako kategorické, zejména ty, podle kterých bude Laïki neprodleně restrukturalizována s plným přispěním akcionářů, držitelů dluhopisů a nepojištěných vkladatelů a BoC bude rekapitalizována

prostřednictvím konverze nepojištěných vkladů na vlastní kapitál s plným přispěním akcionářů a držitelů dluhopisů (viz bod 17 výše), nemohou být tato tvrzení vykládána izolovaně, nýbrž musí být naopak zasazena do kontextu, ze kterého jasně vyplývá čistě informativní obsah napadeného prohlášení.

62 Vzhledem k tomu, že napadené prohlášení nemůže vyvolávat právní účinky vůči třetím osobám, musí být první, třetí a čtvrtý bod návrhových žádání odmítnut jako nepřípustný i z důvodů vylíčených v bodech 51 až 61 výše.

K přípustnosti druhého bodu návrhových žádání

63 V rámci druhého bodu návrhových žádání předloženého podpůrně se žalobci u Tribunálu v podstatě domáhají deklaratorního určení, že autorkami napadeného prohlášení jsou ECB a Komise, a nikoli Euroskupina.

64 K tomuto stačí připomenout, že Tribunál nemá v rámci přezkumu legality na základě článku 263 SFEU pravomoc vydávat deklaratorní rozsudky (v tomto smyslu viz usnesení Soudního dvora ze dne 9. prosince 2003, Itálie v. Komise, C-224/03, Recueil, s. I-14751, body 20 až 22).

65 Je tedy nutno konstatovat, jak správně tvrdí ECB, že druhý bod návrhových žádání je nepřípustný.

66 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žalobu je třeba odmítnout jako nepřípustnou.

K nákladům řízení

67 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise a ECB požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobci neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) Konstantinos Mallis a Elli Konstantinou Malli ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a Evropskou centrální bankou (ECB).

V Lucemburku dne 16. října 2014.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
H. Kanninen